

Ptáčci na krmítku

pracovní listy pro ZŠ

Co nám na krmítku udělá radost?



< Strakapoud velký

Má rád jak rostlinnou, tak živočišnou potravu, kterou upřednostňuje. Na krmítku rád vyhledává plody a bobule nebo vyklovává zavěšený lůj.



Zvonek zelený >

Živí se jen rostlinnou potravou. Vyhledává hlavně semena plevelů, obilí, řepky, jetelů, ale pochutná si i na plodech ostružin, jalovce. Na krmítku konzumuje veškeré druhy semen, ale dává přednost slunečnici, které dokáže spotřebovat neuvěřitelné množství.



< Červenka obecná

Pochutnává si především na drobných živočiších. Přes léto a na podzim sbírá různé plody rostlin. Na krmítku ráda zobe slunečnici a klove zavěšený lůj.



Kos černý >

Je typický všežravec. Na krmítku přijímá bobule a plody nejrůznějších dřevin, rádi mají zejména jablka, která lze volně poházet po zemi, ale nepohrdnou i ovesnými vločkami, rýží a strouhanou mrkví, či bramborami vařenými v nesolené vodě.



< Sýkora koňadra

Má ráda jak rostlinnou, tak i živočišnou potravu. Z živočišné žere hlavně motýly, dvoukřídlý a blanokřídlý hmyz, ale také pavoukovce. Co se týká rostlinné potravy, nepohrdne skoro nicím. Na krmítku konzumuje především rostlinné a živočišné tuky a slunečnici.



Sýkora koňadra >

Na krmítku se nejvíce živí olejnatinými semeny (hlavně slunečnicí) a často navštěvuje i tuková krmítka. Má velmi ráda lůj s kousky masa a stejně jako ostatní sýkory obratně šplhá po zavěšených tukových koulích. Pokud je na krmítku dostatek potravy, tak se v jeho okolí koňadry obvykle zdržují po celý den.

< Pěnkava obecná

Potravu rostlinnou a živočišnou stejně jako jiné druhy ptáků během roku střídá. Na krmítku nepohrdne různými dužnatými plody (jeřábiny, dříny, hloh).



V jídelníčku převažuje rostlinná potrava, v době hnízdění potřebuje také živočišnou. Na krmítko přilétává v hejnech, pojídá nejrůznější semena, s oblíbou semínka bodláku a jiných plevelů.

Kdo jsem? Poznáte mě, když se vám představím?

Doplňte název ptačího druhu. Ve zvýrazněném políčku pak získáte písmenko do tajenky. Obrázky si můžete vybarvit.



< Jsem velký asi jako vrabec. Na křídlech mám dva bílé proužky, bílá mám i krajní ocasní pera. Hlavu mám šedomodrou, tváře, hrdlo a prsa mám rudohnědé, hřbet mám kaštanově hnědý. Samička je celkově šedohnědá, dva bílé proužky na křídlech má také. Žiju v nejrůznějších typech prostředí, at' už jsou to lesy, remízky, aleje, zahrady, parky nebo hřbitovy.

• • • • • • •



Dřívě jsem žil jenom v lesích, teď mě můžeš potkat v každém >
městě, vesnici i velkoměstě. Lidí se nebojím. Jsem černý, zobák
mám žlutý až žlutooranžový, moje samička je hnědá a hnědý
je i její zobák. Zpívám rád, často a nestydím se. Proto mě můžeš
spatřit, jak svou písničkou zahajuji a ukončuji den na místech,
odkud mě nikdo nepřehlédne.

• • • • •



< Často si zpívám stejnou písničku, jakou zpívá Ivan v té své
v Mrazíkovi: „Když se dívám na sebe, tak se musím pochválit,
nevypadám já věru zle, zkrátka chlapec, jak má být“. Ano, sluší
mi to a nebojím se to přiznat. Hraju téměř všemi barvami –
červenou, bílou, žlutou, hnědou, černou – papoušek by mi
mohl závidět.

• • • • •

Jsem takový ptačí drobeček, ale jak se říká: „Co je malé, to je >
hezké“. Na hlavě mám modrou, bíle lemovanou čepičku, přes
oko černý proužek. Bříško mám žluté, křídla i ocásek modrý. Co
nedokážu velikostí, dokážu svou šikovností. Na větvích zvládnu
předvést hotové cirkusové představení. Umím viset hlavou
dolů, otáčet se kolem větví, přelézat a přeskakovat i v takových
výškách, ze kterých by se ti zamotala hlava.

• • • • •



Mám krásné bílo-červené zbarvení, na rozdíl od samicíky mohu i červený proužek v zadu na hlavice. Nekterý mě nazývají doktorem lesa, jiní zase bubeneckem. Dokázů uhnout na suché stromy, na plachové střechy, hromosvody, stodoly, ale i na zatopené domy – za to má bohužel magitelné nemají rádi!

„Jsem olivové zelený a mám žluté okrajíky křídla. Má m silný svaly, které mohou vyletívat z voneneku. Zpěvem dělám čest svému jménu – žluk se zaposlouchá – a také má o křmeni, že se nakonec nikdo z nás ani necházeče. S vým s námi je na křmitku. Přiletíme nás celá banda a tak se hledáme okolo zopadku a oči vypadáme pořád dost hnastivé. Největší legrace kuzelovity zopák. Dlky „pokleslym koutkům“ a tmavšími opeřením stojíme v zimě v záři slunce.“

Poznáš mě podle červené skvrny na brásku, která končí čárkou? Už ranu té svýma velkýma černýma očima. Radě stojíme v zopadku, když potřebujeme a smutně zpíváme – prostě vyděšení, roztomilý drobeček, který potřebuje ochranu. Ale zdejší klima. Jen co se objeví jiný samotáček, z milého a něznámého stvoření se stane bojovníkem a dokázou se s ním poprat, až příkaz litají.

„Nejenom, že vypadám jako ptáček rytipravou a bilymi tvářemi, často se tak i chovám. Dovedu se s jinými připadě krásné výholoubenkou dutinou nebo penáčkou správněm kohýněm! Poprat o pekné mistro na bydlení, což je v mém hlavu ornitologům (lidem, co nás zkoumají). Zpívám tak různorodě misté umístěná buďka, nebo o křmeni na křmitku. Radě plétu z toho mám samozřejmě rádotsi. Přisíkám, že i oni následnou nověčí, kdyžou a s kým mají tu čest.“



Jak můžeš snadno vyrobit krmítko

Existují různé možnosti výroby krmítek – od klasických z prken, kdy potřebujete k jejich výrobě vhodné nářadí, materiál a bez zkušeností a zručnosti krmítko sami nepostavíte – až po ty jednoduché, které zvládnete udělat sami.

Krmítka ze šišek

Co budete potřebovat?



Na šišku připevníme provázek tak, aby se dala později zavěsit venku.



Rostlinný tuk necháme zmékknout v mikrovlnné troubě.



šišku namočíme do změklého tuku. Poté ji obalíme ve směsi semínek. Krmítko je hotové.

Kam krmítka umístíme?

Ideální je krmítka umístit na závětrné, nerušené místo, kde se nacházejí keře nebo stromy, aby se ptáci cítili v bezpečí. Tuková krmítka zásadně dáváme do stínu, aby nedocházelo k roztávání a žluknutí tuku. Také dáváme pozor na to, aby se ke krmítku nemohli dostat predátoři, například kočky.